

اخبار کوتاه

عزت‌اللهی جام ملت‌ها را از دست داد

سعید عزت‌اللهی، هافبک تیم فوتبال ردینگ انگلیس به علت مصدومیت جام ملت‌ها را از دست داد تا شانس احمد نوراللهی و علی کریمی برای دعوت به تیم ملی افزایش پیدا کند. او با انتشار پستی در صفحه شخصی اش دلیل غیبت خود را بیان کرد. عزت‌اللهی در دیدار اول ایران در جام جهانی ۲۰۱۸ برابر مراکش هم غایب بود اما دربرابر اسپانیا و پرتغال به میدان رفت.

محرومیت کامیابی‌نیا، کی‌روش و سپاهان

کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال رای دیدار دو تیم پرسپولیس و سپاهان را صادر کرد و طبق آن، کی‌روش استعفی، بازیکن تیم سپاهان و کمال کامیابی‌نیا، بازیکن پرسپولیس به دلیل فحاشی که موجب اخراج‌شان شد به یک جلسه محرومیت و ۵۰ میلیون ریال جریمه نقدی محکوم شدند. علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان پرسپولیس به خاطر حرکات غیرورزشی نسبت به تماشاگران تیم مقابل که سبب تحریک آنان شد، به توبیخ کتبی و پرداخت ۵۰ میلیون ریال جریمه نقدی محکوم شد. سپاهان اصفهان نیز به دلیل تخلف تماشاگراانش، فحاشی به داور، پرتاب بطری و نازکجک با توجه به تکرار تخلفات و عدم توجه به تذکر کمیته انضباطی یک جلسه از حضور تماشاگران در مسابقات خانگی محروم و به پرداخت ۲۰۰ میلیون ریال جریمه نقدی محکوم شد (این رای قابل تجدیدنظر است).

پاسخ منفی تیم‌به باشگاه متمول ایرانی

مامه تیم، مهاجم نیجریه‌ای باشگاه عجمان امارات که امسال چهار گل برای تیمش به ثمر رسانده است، طبق خبری که تسنیم منتشر کرده با پیشنهاد یکی از باشگاه‌های متمول لیگ برتری مواجه شده است. مسئولان این باشگاه که در فصل جاری هزینه سنگینی انجام داده‌اند، برای تقویت خط حمله تیم‌شان از طریق ارتباط با یک ایجنت ایرانی، به تیم پیشنهاد دادند ولی مهاجم پیشین تیم فوتبال استقلال اعلام کرده قصد دارد فعلا فوتبالش را در لیگ امارات ادامه دهد.

روزنوش

داستان ابراهیم افشار و صدسال روزنامه‌نگاری ورزشی در ایران

ورزش را تعریف کرد. داستان مردانی که روزنامه‌نگاری ورزش ایران را پایه‌گذاری کردند و حالا اسمی هم از آنها نمانده. از احمد اصفهانی تعریف کرد و اینکه نخستین نفری بود که در ایران مطلب‌نویسی ورزشی را آغاز کرد. از سرنوشت تلخش و مرگ در خانه دخترش درحالی که حتی خانه‌ای نیز از خود نداشت. درست مشابه سرنوشت صدری میرعمادی که او هم دست آخر در فقر مطلق و در خانه دخترش روزگار را به پایان رساند. برایمان تعریف کرد که روزنامه‌نگاری ورزشی یا به ثروت ختم می‌شود یا به فقر مطلق و اینکه آدم‌ها باید انتخاب کنند که کدام مسیر را برگزینند.

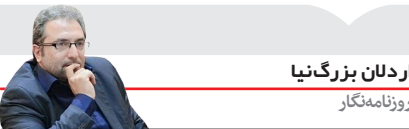
از مهدی‌ری برایمان صحبت کرد که ساواک فردای مرگ تختی بازداشتش کرد و از داستان کیهان ورزشی و دنیای ورزش قدیم. از تحریریه روزنامه‌هایی که مردانی با عناوین قهرمانی جهان و قهرمانی آسیا در دلش می‌نشستند و مطلب می‌نوشتند. از روزنامه‌نگارهایی که نوشته‌هایشان، همراه بود با شاعرانگی غربی که به نوشته‌های حوزه ورزشی شخصیت و غنای ادبی می‌داد و به وضعیت این روزهای مطبوعات ورزشی رسید. توصیف‌هایش از شرایط امروز برخی روزنامه‌ها و سایت‌های ورزشی که در آن رقم می‌خورد، اگرچه قابل نوشتن نیست اما باید باذقت به آن گوش کرد. باید گوش کنی تا ببینی «ابراهیم افشار»، وضع امروز رسانه‌های ورزشی ایران را چگونه ارزیابی می‌کند. دیروز صبح، سه ساعت با ابراهیم افشار بودیم. در یک ورکشاپ کوچک و جمع‌وجور به‌همراه تعدادی از خوانندگان و شیفتگان‌ش و من که آمده بودم برای تهیه گزارشی طولانی. از خاطره‌های نانوشت‌اش می‌گفت و از چیزهای غریب‌الق چایی که از رزو می‌کرد بتواند در یک مجموعه تاریخ شفاهی زنده نگهش دارد. سه ساعت که نشستیم و تک‌تک کلماتش را چون آب حیات سرکشیدیم. خاطره‌های باورنکردنی از ستاره‌های قدیمی و داستانش از مجلس ختم پرویز دهداری. آدم‌هایی که به وقت زنده‌بودنش پدشان نمی‌آمد از روی سکو‌ها به سمتش برت پرت کنند. و من در میانه همه این صحبت‌ها، داشتم به راه دشوار ورزشی‌نویسی ایران فکر می‌کردم که در آستانه صدسالگی، این روزها حرفی برای گفتن ندارد. با نویسندگانی که در مطلب ۲۰ کلمه‌ایشان، ۱۹ غلط املائی و انشایی پیدا می‌شود، با روزنامه‌هایی با تیراژهای خیالت‌آور و با سایت‌هایی با مطالبی چنان شرم‌آور و عاری از اهلیت و اصلیت روزنامه‌نگاری که عارت می‌آید حتی یک‌بار بخوانیش‌شان. از هزار چیز تمیز و کنیف که آدم دلش می‌خواهد سرش را به وقت شنیدن به دیوار بزند.

روزنامه‌نگاری ورزشی ایران، با نزدیک به صدسالگی است یا یکی، دو سال قبل صدسالگی را در کرده. با این همه، اوضاع هنوز به همان خرابی روزهای نخست است، با این تفاوت که دیگر خبری از آن غول‌های درون تحریریه نیست. از آنها که نگاهی به دنیا و تحول‌اش داشته باشند و برای خود سبکی، فلسفه‌ای، مکتبی یا دست‌کم اندیشه‌ای برگزینند برای نیل به اهداف. این همان چیزی است که باید برایش خون گریه کرد. در سوگ روزنامه‌نگاری ورزشی در ایران که بزرگ‌تری ندارد، نسل اول و دوم همه از میان ما رفته‌اند و نسل سومی هم حال‌وروز خوشی ندارند و بقیه هم که ول معطل! خودم را هم عرض می‌کنم.

ورزش

اردلان بزرگ‌نیا

روزنامه‌نگار

تا قبل از دهه ۷۰، کسی حساسیتی روی دوقطبی بودن فوتبال ایران نداشت و قهرمانی‌های پیاپی سرخابی‌ها کسی را اذیت نمی‌کرد. پرسپولیس بعد از کوچ دسته‌جمعی بازیکنان شاهین به این تیم بال‌ویر گرفت و به یکباره تبدیل به یکی از پرطرفدارترین تیم‌های ایران شد و به کمک همان روحیه قهرمان طلبی شاهین توانست در فوتبال ایران تبدیل به یکی از پاهای ثابت کسب عنوان قهرمانی شود و حتی تغییر نام این تیم به پیروزی هم تأثیری در محبوبیت این تیم نگذاشت. همزمان تاج هم به‌عنوان یک مدعی نقش پررنگی در قهرمانی‌ها داشت و بعد از انقلاب هم این روند را با نام استقلال دنبال کرد تا فوتبال ایران عملاً به سمت دوقطبی‌بودن پیش برود. با وجود تیم‌های قدرتمندی همچون پاس، تراکتورسازی، سپاهان و... باهم این پرسپولیس و استقلال بودند که برای کسب عنوان قهرمانی می‌جنگیدند و توانسته بودند استخوان‌بندی تیم ملی را هم از آن خود کنند.

پرسپولیس قهرمانی‌هایش را از همان ابتدا و با هدایت افرادی همچون مرحوم پرویز دهداری، آلن راجرز، بیوک وطن‌خواه و مرحوم محراب‌شاهرخی، یک‌به‌یک به دست آورد و نایب‌قهرمانی‌هایی نیز در این بین از آن خود کرد. اما اوج‌گیری این تیم در دهه ۶۰ با هدایت علی پروین کم‌کم این داستان را به وجود آورد که چرا فوتبال ایران باید از آن یک یا دو تیم باشد. حتی قهرمانی پاس در ایران و آسیا هم نتوانست این فکر را از سر متولیان ورزش خارج کند. بد نیست نگاهی به وقایعی بیندازیم که نشان می‌دهد چنین تفکری بر فضای فوتبال و ورزش ما حاکم بوده است.

دهه ۷۰ و آغاز پروژه خروج!

پرسپولیس پیش از انقلاب و در سال‌های ابتدایی انقلاب با هدایت مرحوم دهداری (یک‌بار)، آلن راجرز (دو بار)، بیوک وطن‌خواه (یک‌بار) و مرحوم محراب‌شاهرخی (یک‌بار) طعم شیرین قهرمانی را چشیده بود. بعد از خروج شاهرخی از پرسپولیس که به شکل عجیبی رخ داد و خیلی‌ها همین اتفاق را سرآغاز نااحتی و غم بزرگ و درنهایت مرگ این چهره سرشناس پرسپولیس می‌دانستند، هدایت کار برعهده علی پروین قرار گرفت. پروین که از محبوبیت ویژه‌ای برخوردار بود، توانست پرسپولیس را با کمترین امکانات به قهرمانی‌های پیاپی برساند. پرسپولیس با پروین که لقب سلطان را از هوادارانش به دست آورده بود، از سال ۶۱ تا ۶۹، ۶ عنوان قهرمانی در باشگاه‌های تهران دست یافت. او دوبار هم پرسپولیس را در جام حذفی تهران قهرمان کرد و البته این تیم را به مقام قهرمانی جام حذفی ایران رساند و در سال ۹۰ همزمان که تیم ملی ایران را قهرمان بازی‌های آسیایی پکن کرد، توانست پرسپولیس را هم یک‌بار به مقام قهرمانی و یک‌بار نایب‌قهرمانی جام در جام باشگاه‌های آسیا برساند. پروین که در اوج قدرت بود، به یکباره و پس از ناکامی تیم ملی در مسابقات مقدماتی جام‌جهانی ۱۹۹۴ آمریکا نمتنها از کار برکنار شد بلکه توسط صفی‌زاده، رئیس وقت فدراسیون فوتبال از همه فعالیت‌های ورزشی منع شد و حتی اجازه ورود به ورزشگاه‌ها را نداشت!

پرسپولیس در فصل ۷۲ با هدایت درخشان، پنجعلی و ناصر محمدخانی در روز آخر مسابقات با شانس نایب‌قهرمان شد اما در فصل بعد پس از درگیری رخ داده در دربی آن سال با محرومیت روبه‌رو و درنهایت چهارم شد. در آن سال‌ها این ناکامی به مذاق خیلی‌ها خوش آمده بود؛ چون تیمی

گزارش

حسن بابازاده

روزنامه‌نگار

تیم فوتبال استقلال تهران در پایان نیم‌فصل اول رقابت‌های لیگ برتر توانست با ۲۵ امتیاز در رتبه پنجم جدول رده‌بندی لیگ برتر قرار بگیرد. آبی‌پوشان در راستای رفع نقاط ضعف و تقویت تیم برای حضوری پرقدتر در نیم‌فصل دوم لیگ برتر و البته دوره جدید لیگ قهرمانان آسیا در اولین گام با گرو و نیومایر دو بازیکن خارجی تیم‌شان تسخ کردند تا لیست‌شان برای حضور نفرات جدید بازر باشد.

مذاکره فتحی با جباروف

امیرحسین فتحی، سرپرست باشگاه استقلال طبق اخباری که منتشر شده، برای مذاکره با سرور جباروف و نهایی کردن حضور دوباره وی در این تیم به خارج کشور رفته است. البته چندی پیش هم او برای مذاکره با یکی، دو بازیکن خارجی نیز راهی دوشی‌شده بود اما این موضوع را تکذیب و اعلام کرد شفرش کاملاً شخصی بوده و ربطی به مذاکرات با بازیکنان نداشته است.

شفر به دنبال جانشین گرو

شاید فتحی در این سفر خارجی به غیر از جباروف، با یکی دیگر از گزینه‌های خارجی موردنظر شفر نیز گفت‌وگو کند، هرچند باشگاه از نظر مالی با مشکلاتی مواجه است و امکان دارد تنها یک بازیکن خارجی جذب شود، البته به این شرط که مهاجمی مثل فوچان نژاد جانشین گرو شود

غیر از پرسپولیس و استقلال (سایپا) توانسته بود قهرمانی را از آن خود کند.

استانکو ماندگار شد تا پروین برگردد!

پرسپولیس لیگ ۷۴ را با بازیکنان جوان و بورگن گده آلمانی آغاز کرد اما ناکامی‌های تیم همچنان ادامه داشت. امیر عابدینی، مدیر وقت گده را کنار گذاشت و باز هم یک مربی خارجی را برای تیمش انتخاب کرد تا طرفداران چند آتشه پروین را همچنان راضی نگه دارد. این بار مرحوم استانکو هدایت تیم را برعهده گرفت و توانست با بازی‌های حسابگرانه این تیم را با اختلاف از بهمن صدرنشین به مقام قهرمانی برساند. پرسپولیس دوباره اوج گرفته بود و باهم پای بازیکنان بزرگ به این تیم باز شد. استانکو فصل بعد تیم را تا زمان حضورش در تیم ملی هدایت کرد و بعد از تیم جدا شد و درخشان کار او را به اتمام رساند تا تیم دوباره قهرمان شود. فصل بعد فشردگی بازی‌های آسیایی پرسپولیس این تیم را رسماً از لیگ بیرون فرستاد تا فصل بعد علی پروین به تیمش بازگردد و این بار جای درخشان را بگیرد. بازگشت پروین با قهرمانی‌های پرسپولیس همراه بود تا موعد جنگ سهام رسید!

ورود سازمان ورزش و آغاز ناکامی!

سازمان ورزش با اسپانسر وقت پرسپولیس بر سر مالکیت درگیر شد و درنهایت مالکیت این تیم را براساس رای دادگاه دریافت کرد. پرسپولیس آخرین قهرمانی‌اش را با علی پروین در اولین دوره لیگ برتر به دست آورد و بعد از آن داستان

قهرمانی‌های پیاپی این تیم به پایان رسید. پروین، عابدینی، میرزایی و محلولی کنار رفتند و غمخوار آمد اما انتخاب‌های او به پرسپولیس هیچ کمکی نکرد. غمخوار رفت و خطیب آمد و او هم نتوانست برای پرسپولیس کاری کند. بعد توبت به محمدحسن انصاری‌فرد رسید که او نیز با آری‌هان و دنیزلی هرچه کرد نتوانست به ناکامی پرسپولیس پایان دهد. طرح خروج فوتبال از حالت دوقطبی و تک‌قطبی درحال اجرا بود و ظاهر اده‌ای هم از ناکامی پرسپولیس و استقلال و کامیابی تیم‌های دیگر خوشحال بودند.

قطبی و کاشانی مزد قهرمانی را گرفتند!

نوبت به حبیب کاشانی رسید که مدیریت تیم را برعهده بگیرد. او پای افشین قطبی را به فوتبال ایران باز کرد و این مربی با شعار دل شیر تیم پرستاره‌اش را به‌رغم کم‌شدن امتیازاتش توسط فیفا بازهم به قهرمانی رساند تا بعد از سال‌ها ناکامی، هواداران این تیم به اوج خوشحالی برسند! دقیقه ۹۷ بازی با سپاهان هنوز از یاد هواداران سرخ رفته. اما آخر فصل به یکباره با کاشانی خداحافظی شد و قطبی هم در ابتدای فصل بعد چاره‌ای جز خروج از تیم نداشت. ظاهراً همان یک قهرمانی برای پرسپولیس کافی بود و کاشانی و قطبی هم درنهایت مزد زحمت قهرمانی را گرفتند!

برکناری دایی بعد از دو قهرمانی

پرسپولیس بعد از این قهرمانی دیگر در لیگ ایران قهرمان نشد اما در جام حذفی دوبار پیاپی به مقام قهرمانی رسید. آن‌هم با علی دایی. حبیب کاشانی‌روی کار آمد و دایی را

پرسپولیس و چالش بی‌ثباتی پس از موفقیت

قهرمان کن و زود برو!

جانشین کرانچار کرد و توانست با او در جام حذفی دوفصل پیاپی قهرمان شود. آخر فصل دایی و کاشانی با هم اختلاف پیدا کردند و بعد از تغییر مربی و روی کار آمدن حمید استیلی ناکامی‌ها شروع شد و درنهایت کاشانی هم برکنار شد! دایی هم فرصت نکرد در قهرمانی حذفی هت‌تریک کند.

موفقیت‌های برانکو

و ادامه بی‌ثباتی مدیران!

با روی کار آمدن برانکو در پرسپولیس شاهد بیشترین تغییر مدیریتی در این تیم بودیم. برانکو با نژادفلاح آمد و زمان مدیریت علی‌اکبر طاهری تیمش را اول نایب‌قهرمان و سپس قهرمان لیگ و سوپرلیگ کرد! اما طاهری باید برکنار می‌شد چون می‌گفتند مشکلات زیادی در مدیریتش بوده است. گرشاسبی روی کار آمد و پرسپولیس بازهم قهرمان لیگ و سوپرلیگ شد و این بار نایب‌قهرمانی آسیا را هم به لیست افتخاراتش اضافه کرد اما بنابر قانون بازنشتگی، گرشاسبی هم باید می‌رفت. قانونی که برای تیم‌های دولتی بود و پرسپولیس فقط اسم دولتی بودن را با خود یدک می‌کشید و خبری از بودجه دولتی برایش نبود! حالا ارج عرب روی کار آمده پرسپولیس هنوز مدعی قهرمانی است. معلوم نیست اگر این تیم به سومین قهرمانی پیاپی‌اش برسد، چه داستانی برای برانکو و مدیریت باشگاه به وجود می‌آید. ظاهراً هرکس یک یا نهایتاً دو بار حق قهرمان کردن تیم را پس از پایان اقتدار علی پروین در این تیم دارد، چه مدیر باشد و چه مربی. باید صبر کنیم و ببینیم درنهایت این بار چه اتفاقی برای برانکو و عرب (شاید یک مدیر دیگر!) خواهد افتاد.

گزارش «فرهیختگان» از آخرین برنامه‌های نقل و انتقالاتی استقلال

مذاکره برای بازگشت ۲ ستاره، احتمال انتقال قرضی آقاخان

نورافکن به دنبال بازگشت

نورافکن دیگر بازیکن سابق استقلال است که شایعه حضور دوباره وی در جمع استقلالی‌ها شنیده می‌شود.

انتقال قرضی آقاخان؟

از سوی دیگر خبر می‌رسد شاید مرتضی آقاخان، مهاجم فصل گذشته پیکان که از بند مصدومیت رهایی یافته، برای ادامه فوتبال به صورت قرضی راهی تیم دیگری شود. این بازیکن با آبی‌پوشان قرارداد چهار ساله دارد اما هنوز آن را در هیات فوتبال به ثبت نرسانده است و از آنجا که لیست آبی‌ها برای جذب بازیکن جدید جا ندارد، ممکن است آقاخان که یک نیم‌فصل به‌خاطر مصدومیت دور از میادین بود، حداقل تا پایان فصل راهی تیمی دیگر شود. گفته می‌شود ذوب‌آهن اصفهان، نساجی قائمشهر و پیکان تیم‌هایی هستند که خواهان به خدمت گرفتن این بازیکن هستند اما از آنجایی که استقلالی‌ها هنوز قرارداد او را در هیات فوتبال ثبت نکرده‌اند، این شایعه به وجود می‌آید که مسئولان استقلال قصد دارند با وجود حضور بازیکنان زیاد در خط حمله، او را به صورت قرضی منتقل کنند. البته به نظر می‌رسد در این باره شفر هنوز تصمیم نهایی‌اش را نگرفته و همه مذاکرات را منوط به حضور بازیکنان مورد نظرش در نیم‌فصل دوم گذاشته است.

کریمی آری، شجاعیان شاید!

در این بین، محسن کریمی و داربوش شجاعیان نیز دیگر بازیکنانی هستند که از بند مصدومیت رهایی یافته و در تمرینات استقلال حضور دارند. البته کریمی با توجه به است است آنها در جلسه‌ای که به‌زودی برگزار خواهند کرد، درخصوص آن تصمیم‌گیری کنند. تا ۱۵ روز آینده تکلیف نهایی این بازیکن با استقلالی‌ها مشخص خواهد شد.